

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/194/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113219919
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8113219919.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, M., proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Blyšťan, s.r.o., so sídlom Užhorodská 21, Košice, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 11C/179/2013-34 zo dňa 26.08.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetina 41, Košice, sp. zn. 3C/1393/2012 zo dňa 19.01.2012 do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie súd prvého stupňa právne odôvodnil ust. § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z.. Uviedol, že zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje na návrh účastníka odklad vykonateľnosti, ktorý má preventívny charakter spočívajúci v snahe predísť vzniku škôd ako aj ďalším sporom medzi účastníkmi konania. Súd pritom vzal do úvahy, že existuje reálna hrozba majetkovej ujmy žalobkyne v prípade exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že napadnuté uznesenie je nezákonné. Rozhodnutie súdu považuje za neoprávnené a hrubo zasahujúce do jeho práv. Rozhodcovský rozsudok má totiž charakter právoplatného rozhodnutia súdu a keďže ide o právoplatné rozhodnutie súdu, ktorému predchádza aj rozhodcovské konanie, všeobecný súd by túto okolnosť mal brať na vedomie, a teda povolenie odkladu vykonateľnosti by sa malo opierať o výnimočné a existujúce skutkové okolnosti, ktoré musia byť v odôvodnení presne uvedené. V danom prípade žalovaný opiera svoje tvrdenia aj o ustanovenia Exekučného poriadku pri odklade exekúcie, ktorý požaduje splnenie, či preukázanie určitých okolností vzhľadom na to, že ako v exekúcii, tak aj v konaní o preskúmanie rozhodcovského rozsudku ide o právoplatné rozhodnutie. Pri posúdení odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je teda potrebné vychádzať z tohto inštitútu, a preto majú byť takéto inštitúty nariadené iba v prípade závažnej ujmy hroziacej účastníkovi konania. Má za to, že rozhodnutie súdu je nesprávne, pretože neboli splnené podmienky pre odklad vykonateľnosti rozsudku, resp. možnosť podať návrh na vykonanie právoplatného exekučného titulu žalovaným, nemôže byť bez ďalšieho predpokladom, odôvodňujúcim hrozbu závažnej ujmy. Predpokladom odkladu vykonateľnosti musí byť hrozba závažnej ujmy, ktorá musí byť reálna. Ak súd rozhodnutie opiera iba o konštatovanie hypotetickej ujmy, žeby mu mohla vzniknúť škoda, ak by podal návrh na vykonanie exekúcie, nejde o reálnu hrozbu. Navyše aj v prípade začatia exekučného konania voči žalobcovi, samotný Exekučný poriadok zakotvuje aj ďalšie inštitúty procesnej obrany (námiety, odklad atď.),

kde môže využiť svoju ochranu práv a záujmov. Nepovolením odkladu tak žalobcovi nehrozí žiadna ujma, ak by aj došlo k exekúcii, nevidí v tom žiadnu nenapraviteľnú ujmu. Poukázal na to, že aby žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola vôbec úspešná, už zo samotného žalobného návrhu by táto skutočnosť mala vyplývať. Pokiaľ súd uvádza, že pri rozhodovaní o odklade vychádzal, že žaloba bola podaná v prekluzívnej lehote, ide o nesprávne právne posúdenie dôvodov na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Skutočnosť, že žaloba bola podaná zo zákonných dôvodov, resp. boli splnené podmienky pre podanie žaloby, nie je samo osebe podkladom pre záver, že sú tu okolnosti odôvodňujúce odklad. K podaniu žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zo zákonom uvedených dôvodov je predpokladom prípustnosti žaloby. Prvostupňový súd v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne svoje uznesenie neodôvodnil a nie je známe, akými úvahami sa riadil. Poukázal aj na rozhodnutia Ústavného súdu I. ÚS 5/00, II. ÚS 143/02, ktorý poukazoval na to, že efektívnosť výkonu základného práva vyžaduje, aby všeobecný súd konal objektívne, vylúčil náhodné alebo svojvoľné uplatnenie zákonných možností na rozhodnutie. Súd musí mať na pamäti, že rozhoduje o právach žalovaného, ktoré mu priznáva Ústava SR. Napadnutým uznesením mu súd bráni vo výkone právoplatného rozhodnutia, bez uvedenia relevantných skutočností a nemožno ho považovať za zákonné. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O.s.p. a v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 01.07.2013, ktorý bol podaný na Okresnom súde Prešov dňa 03.07.2013 domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/1393/2012 zo dňa 19.01.2012. Zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti uvedeného rozsudku rozhodcovského súdu.

Podľa ust. § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Možno prisvedčiť súdu prvého stupňa, že zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku na návrh účastníka. Tento má preventívny charakter, ktorý spočíva v snahe predísť vzniku škôd ako aj ďalším sporom medzi účastníkmi konania.

Odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa správne zobral do úvahy, že bol návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podaný zo zákonných dôvodov a v zákonom stanovenej lehote. V prípade exekúcie existuje reálna hrozba majetkovej ujmy žalobkyne.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Zároveň dodáva, že v prípade nepovolenia odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku by uvedený postup znamenal značný zásah do majetkových práv žalobkyne a pôvodný stav by následne bolo možné obnoviť len z obzvlášť veľkými ťažkosťami.

K odvolaniu žalovaného treba uviesť, že odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia neprejudikuje rozhodnutie súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku. Aj po odklade vykonateľnosti nie je totiž vylúčené aj iné rozhodnutie súdu než to, ktorého sa žalobkyňa domáha v petite žaloby.

Odvolací súd z uvedených dôvodov v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.